

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΥΛΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για το έξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συνδρομές (άρ την τριμηνία).—Κανένας δέ γράφεται συνδρομητής ά δεν προπληρώσει την συνδρομή του.

20 λεπτά το φύλλο. — Τα περυσμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μινς διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίόσκια, και στις έπαρχίες σ' όλα τα πραχτορεία των Έφημεριδιών.

ΑΝΤΙΣΟΠΕΔΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΧΡΟΝΟ ΗΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ (*)

Έμειναν λοιπόν οι Γιάπωνες έξω από τις προσβολές του Χριστιανισμού κ' εφαρμόζουσε δόγμα ήθικο-θηρησκευτικό, σιωπηρό ή ρητό, τὸ μίσος για τὸ ξενικό. Τὸ **Γιό-χι** (= ὄξω οἱ ξένοι!) εἶναι τὸ πιὸ ἀγαπητό τους ἀξίωμα, ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς τους, ἡ ἴδια ἡ βία τῆς πίστης τους. Ψηλομέτωποι καὶ τεντόνοντας τὸ χέρι διαλαλοῦνε τὴν **ἀγιότητα** τοῦ μίσους αὐτοῦ, πὸ γιὰ μᾶς τοὺς Δυτικούς, εἶναι ἄγριο καὶ σιχαμένο πάθος.

«Τὸ κύριο τὸ **ἐλάττωμα** (γράφει κάποιος ἄσπρος Γάλλος) στὴ Γιαπωνικὴ τὴν ἐκπαίδεψη σ' ὅλους τῆς τοὺς βαθμούς, ἀπὸ τὸ πιὸ ταπεινὸ σχολιὸ τοῦ χωριοῦ, ἴσαμε στὸ Πανεπιστήμιο, εἶναι κάπιο πνέμα σπενό, ψευτοπερήφανο καὶ ἐχτρικὸ γιὰ τὸ εὐρωπαϊκὸ τὸ στοιχεῖο· πρὶν ἀπ' ὅλα ζητοῦν νὰ φτιάξουνε **Γιάπωνες** πὸ νὰ **Γιαπονίζουν**, νὰ διδάξουνε στοὺς νέους πὸς ἡ Γιαπωνία εἶναι ὁ μόνος ἀγαπημένος τόπος τῶν Θεῶν, πὸς ἐκεῖ πέρα ὅλα εἶναι τέλεια καὶ πὸς κανένα ἄλλο ἔθνος τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὴν Γιαπωνία στὴν εὐγένεια, στὴ δύναμη καὶ τὴν παλληκαριά, μὲ δυὸ λόγια, πὸς οἱ

(*) Ἡ ἀρχὴ του στὸ περυσμένο φύλλο.

Δυτικὸ εἶναι βάρβαροι, σχετικὰ μὲ τοὺς Γιαπωνέζους.»

«Ὅλοι οἱ ταξιδευτὰδες συμφωνοῦνε στὴν παρατήρηση πὸς ὑπάρχει, προπάντων στὸν κατώτερο τὸ λαό, πνέμα κρυφῆς ἐχτρίας κάτω ἀπὸ τὰ φιλοφρονητικὰ προσχήματα, πὸναι καμιά φορὰ καὶ γεομάτ' ἀγάπη. Στὸς νέους μάλιστα ξεχωρίζει κανεὶς αὐτὴ τὴ μυστηριακὴ κακογνωμιά, γιὰτὶ ἡ νιότη εἶναι πιὸ ξανοιγμένη κ' εἰλικρινή. — «Σ' ἓνα δρόμο στὸ Τόκιο, νέος Γιάπωνας, ἀρκετὰ καλοντυμένος, σὲ κυττάζει στὸ διάβα μὲ αὐθάδικη ματιά. Τὸν ἀκοῦς νὰ μουρμουρίζει βρυσιὰς γιὰ τοὺς ξένους. Λάθος δὲν κανεὶς: εἶναι φοιτητής.»

Λίγα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε πὸ τὸ μίσος τῆς παλιᾶς Νιππὸν γιὰ τοὺς ξένους ἐπαιρνε εἰλικρινές καὶ πρωτόγονες μορφές. Οἱ λιμένες τῆς ἤτανε ὅπως καὶ τῆς Κίνας, κλειστοὶ στὸ ξενικὸ τὸ ἐμπόριο. Ἐδιωχναν τοὺς ξένους ἐμπόρους καὶ σφάζανε τοὺς χριστιανούς προσκυνητὰδες. Μά, νὰ πὸς ξαφνικά, ἡ ἐχτρα ἔφθη πολιτίζεται, παραδέχεται, τρόπους εὐγενικοὺς κὶ ἀρπάζει ἄρματα ξενικά καὶ τὴ μιὰ μέρα, δίνει μιὰ τῆς Κίνας καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ἄλλη μιὰ τῆς Ρωσίας.

Ἀλήθεια, ὁ τωρινὸς ξαναγεννημὸς τῆς Γιαπωνίας εἶναι ἐκπληχτικὸς. Ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1868. Ὁ τόπος, ὡς ἐκείνη τὴ χρονιὰ ἐξοῦσε ξεμοναχιασμένος στὴ σιωπὴ ἀπὸ κείνη τὴ χρονιὰ ἀνοίγεται στοὺς ξένους καὶ δανειζεται ἀπὸ τὴ Δύση ἔτι μπορεῖ νὰ τῆς εἶναι χρήσιμο. Σὲ ποιό, τάχα, ἐσωτερικὸ καὶ ψυχολογικὸ φαινόμενο νὰ ὑπάκουσε μιὰ τόσο ξαφνικὴ μεταμόρφωση; Παιδιάτικο θάταν νὰ ὑποθέσει κανεὶς πὸς ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἀποκλειστικὸ ἔργο δυὸ ἐξαιρετικῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἴτο καὶ τοῦ Ἴνουγιέ, πὸ ἐκμεταλλεόντας τὴ μεγάλη τους ἐπίδραση πάνω στὸ Μικάδο καὶ στὸ λαό, ἐφέρανε τοῦ 1868 τὴν ἐπανάσταση, τὸ σύνταγμα τοῦ 1889, τὸν πόλεμο τὸ σινογιαπωνικὸ, τὴν προσάρτηση τῆς Κορέας κλπ. Ὁχι, ὁ Ἴτο καὶ ὁ Ἴνουγιέ ἤτανε μόνον ἀντιπρόσωποι καὶ ἐκφραση μιᾶς κοινωνικῆς κίνησης, πὸ οἱ πηγές τῆς ἀνάδλυσαν πολὺ πιὸ βαθιά. Οἱ μεγάλοι ἄνθρωποι δὲν πλάθουν τὰ ρέματα, μόνον τοὺς δίνουνε δρόμο. Προδιαθεμένα πλήθη, δύνამες πὸς κουφόδραζαν, φύτρες γερές θὰ ἔδωκαν ἰδέες στὸν Ἴτο καὶ στὸν Ἴνουγιέ καὶ θὰ τοὺς ἐσπρωξαν πρὸς τὴν ἐκστρατεία τους, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸ μεγαλεῖο.

Ποιὲς νάταν οἱ φύτρες, ποιὲς οἱ δύνამες αὐτὲς καὶ ποιὰ τὰ πλήθη; Πολὺ παράτολμο μὸ φαίνεται νὰχομε τὴν ἀξίωση νὰ δώσομε' ἐξήγηση κατηγοματικὴ σὲ τόσο σύνθετα καὶ σκοτεινὰ φαινόμενα. Μά ἂν προσπαθοῦσα νὰ δώσω κάποια ἐξήγηση θὰ